

- صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مدیر مسئول: صادق حسین جابری انصاری
- سردبیر: هادی خسروشاهی

- مدیرعامل مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: علی متقیان
- تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • شماره: ۸۸۷۶۹۰۷۵
- پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۳ • روابط عمومی: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۶۸۸۰۰
- توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری
- سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
- پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷۲

امام عسکری (ع)؛

هر که با خدا همدم شود با مردم خونگیرد.

سخن‌روز

الدرة الباهرة: ۴۳

بستری شدن رضا صادقی در بیمارستان

رضا صادقی خواننده سرشناس، طبق اخبار منتشر شده در فضای مجازی عمل جراحی سخت و خطرناکی را پشت سر گذاشته و در حال حاضر دوران نقاهت پس از عمل را می‌گذراند. پیج آفیشیال رضا صادقی بدون ذکر اطلاعات تازه ویدیویی از حضور او در بیمارستان را منتشر کرده است. رضا صادقی، خواننده موسیقی پاپ، آهنگساز و ترانه‌سرا اهل بندرعباس است. وی اصالتاً از شهری به نام میناب، روستای کریان است و در ۲۵ مرداد سال ۱۳۵۸ در محله شیراول بندرعباس به دنیا آمد. **مهتر**

«آوای بی پایان» حبیب‌الله صادقی

نمایشگاه طراحی و نقاشی «آوای بی پایان» با نمایش آثاری از هنرمند فقید حبیب‌الله صادقی، عصر شنبه ۲۳ فروردین ماه در نگارخانه عالی حوزه هنری گشایش یافت. در این نمایشگاه، ۱۳ اثر از حبیب‌الله صادقی روی دیوار رفته که از این تعداد، ۱۲ اثر برای اولین بار به نمایش گذاشته شده است. زینب صادقی نقاش و فرزند حبیب‌الله صادقی از آمادگی برای برپایی نمایشگاهی در موزه هنرهای معاصر خبر داده و هدف از آن را آشنایی مردم با ابعاد مختلف شخصیت هنری پدرش عنوان کرده است. **الیسنا**

انتشار «مثنوی مولوی» به تصحیح محمدعلی موحد در قالبی نو

نخستین چاپ دوره شش جلدی «مثنوی مغنوی»، اثر سرتگ مولوی، به تصحیح محمدعلی موحد از سوی نشر هرمس در دسترس علاقه‌مندان به میراث ادب فارسی قرار گرفت. این مجموعه که با کاغذ بالک منتشر شده، جهت تسهیل مخاطبان در قطع جیبی عرضه شده است. مبنای استاد محمدعلی موحد در تصحیح مثنوی مغنوی ۱۱ نسخه بوده که بیشتر آنها متعلق به اولین سال‌های پس از وفات مولوی است و از نظر صحت و اتقان دقیق‌ترین تصحیحی است که تاکنون انجام شده و کمترین میزان تصرف‌ها در آن صورت گرفته است. **آ تینیم**

«رها» بی اعصاب است اما بی تفاوت نیست

«رها» انگار دارد انتقام وضعیت بد اقتصادی را نه از مسئولان امر که از تماشاگرش می‌گیرد. ناراحت و بی اعصاب و نفسگیر است اما بی‌رگ و بی تفاوت نیست به وضعیت پرفشار زندگی مردم نیست و همین شریف و عزیزش می‌کند. «رها» مسأله و بحران فقر را مطرح می‌کند که چطور می‌تواند تبدیل به بهمین خانه خراب‌کن شود. بازتابی تأثیر فقر در سینما تاگی ندارد اما مگر جامعه ایران در این سال‌ها حتی یک روز هم بدون جدال تحمیل شده با این مسأله خانمان سوز داشته که سینما نخواهد دوباره و صدمه‌بار آن را بازتاب دهد؟ امید و ای کاش که بین سینمای سرخوش و سینمای سرسنگین در تولید و اکران تعادل ایجاد شود و دوباره سینمای هم‌نفس و هم‌سو با مردم بتواند نفس بکشد و به حیاتش ادامه دهد.

بخشی از یادداشت محمد کارت کارگردان «شنای پروانه» در مهر

پیشخوان فرهنگی

عبور از ناممکن‌ها

طبیعت راز و رمزهایی دارد که انسان فقط برای رفع خستگی به آن پناه نمی‌برد، کسانی که به کوه می‌روند و برای رسیدن به قله‌های مرتفع تقلا می‌کنند به دنبال آن هستند تا نشان دهند انسان‌ها در برابر ناممکن‌ها سرخم نمی‌کنند و تن به شکست نمی‌دهند. کتاب «قله‌های انسان مدرن: کوهنوردی پس از عصر روشنگری» نوشته پیتراچ هانسن تاریخ کوهنوردی را نه به عنوان یک فعالیت ورزشی صرف، بلکه به مثابه آیینی از تحولات فکری، فرهنگی و سیاسی جهان مدرن بررسی می‌کند. این کتاب که در مرز میان تاریخ، فلسفه و مطالعات فرهنگی حرکت می‌کند، نشان می‌دهد چگونه فتح قله‌های بلند، از مون بلان در قرن هجدهم تا اورست در قرن بیستم، به نمادی از هویت مدرن، سلطه بر طبیعت و تقابل انسان با ناممکن تبدیل شد. این کتاب توسط گروهی از مترجمان در سال ۱۴۰۳ توسط نشر بان وارد بازار نشر شده است.

«صیاد» در سینما

روایت‌های گفته نشده از زندگی بعضی چهره‌ها که جزو قهرمانان ملی هستند همیشه جذاب و دیدنی است مثل فیلم صیاد که روایتی از زندگی شهید علی صیاد شیرازی است. علاقه‌مندان به این گونه فیلم‌ها می‌توانند از چهارشنبه به سینما بروند و فیلم صیاد را ببینند. فیلم «صیاد» به کارگردانی جواد افشار از چهارشنبه (۲۰ فروردین) به مناسبت روز ارتش و شهادت این شهید ارتش با سرگروهی پردیس ملت در سینماهای تهران و شهرستان‌ها نمایش داده می‌شود. این فیلم منتخب دو سیمرخ بزرگین جشنواره فیلم فجر شد و مورد استقبال مخاطبان و منتقدان قرار گرفت. نقش اصلی فیلم «صیاد» را علی سزایی بازی کرده است و دیگر بازیگران آن هومن برق نورد، مارال بنی آدم، نادر سلیمانی، محمد رضا هدایتی، ایوب آقاخانی، خیام وقار کاشانی، حامد شیخی و زرزوی هستند. در خلاصه داستان فیلم «صیاد» آمده است: مدتی است این سؤال رهایم نمی‌کند، چرا گلوله‌ها از کنار می‌گذرند و نادیده‌ام می‌گیرند.

«نبرد با دوزخ» در خانه هنرمندان

اگر به دنبال دیدن یک نمایشگاه تجسمی خوب هستید که درباره موضوعات مختلف زندگی است پیشنهاد می‌کنیم به دیدن نمایشگاه نقاشی رضا فراکارلو با عنوان «نبرد با دوزخ» در خانه هنرمندان ایران بروید. این نمایشگاه نقاشی در گالری زمستان خانه هنرمندان ساعت ۱۶ پنجشنبه ۲۱ فروردین ۱۴۰۲ گشایش می‌یابد. رضا فراکارلو متولد ۱۳۶۰، دانش‌آموخته معماری و دارای مدرک کارشناسی ارشد مدیریت شهری فعالیت‌های مختلفی در زمینه نقاشی و سینما داشته است. او در بخشی از دیدارچه این رویداد چنین نوشته است: «سال‌ها پیش وقتی زمان «طاعون» اثر آلبرکامورا می‌خواندم در مقدمه کتاب با جمله‌ای روبه‌رو شدم که بسیار تأثیرگذار بود. الهام‌بخش من در بسیاری از کارهایم شد و در پی آن، عشق، کار و زندگی بدل به سه کلیدواژه شدند که دست از سرم برنداشتم: «راه ساده برای شناخت یک شهر این است که ببینیم مردمانش چگونه کار می‌کنند، چگونه عشق می‌ورزند و در نهایت چگونه می‌میرند.»

«رنگواره‌ها» در تالار وحدت

تالار وحدت میعادگاه همیشگی طرفداران کنسرت‌ها و برنامه‌های هنری قرار است میزبان اولین کنسرت ارکستر سمفونیک تهران در سال جدید با عنوان «رنگواره» باشد. در این کنسرت، ارکستر سمفونیک تهران قرار است قطعاتی از گابریل فوره، یوهان اشتراوس، بلا پارتوک، میخائیل گلینکا و... آهنگسازان شهیر قرن نوزدهم و بیستم میلادی را پیش روی مخاطبان قرار دهد. «رنگواره‌ها»: اولین کنسرت ارکستر سمفونیک تهران در سال جدید به رهبری نصیر حدیدیان از ساعت ۲۱:۳۰ شامگاه چهارشنبه ۲۷ فروردین ماه در تالار وحدت برگزار می‌شود و علاقه‌مندان می‌توانند بلیت آن را از سایت تهیه‌تیکت بخرند. هرگز

سامان احتشامی نوازنده و آهنگساز در گفت‌وگو با «ایران» از نوآرندگی‌اش در سریال پایتخت می‌گوید

وقتی دست‌های خود را در تلویزیون دیدم گریستم

می‌کنند، اظهار می‌کنند نام این ساز ارگ است! اما نکته قابل توجه اجرای بخشی از سمفونی نهم «پتهون» است که در این سریال پخش شد. نواختن این قطعه با دست‌ها هنرمند سامان احتشامی، نوازنده برجسته ساز پیانو است که بر کلاویه‌های این ساز هنرنمایی می‌کند. آهنگسازی که نامش برای اهالی هنر و موسیقی آشناست و این سریال موجب شد نام این نوازنده و هنرش بیش از این مورد توجه قرار بگیرد.

از اتفاقات تازه این مجموعه که بسیار قابل توجه بوده و از رسانه ملی چون تلویزیون انتظار آن نمی‌رفت، نشان دادن ساز و نواختن آن بود که بازتاب بسیار گسترده‌ای داشت و در صفحات مجازی بسیار دیده شد. در قسمتی از این سریال «تقی معمولی» از «ارشاد» داماد آینده‌اش درخواست می‌کند به میهمانی‌ای که تدارک دیده، بیاید و پیانو بنوازد. جالب اینکه «تقی معمولی» در دیالوگ‌هایی که در آن میهمانی مطرح

حاشامی به بازتاب قسمتی از این سریال اشاره دارد که یسر منزل تقی معمولی قطع می‌شود و «ارشاد» همچنان درحال نواختن پیانو است و یسر از فضای مجازی بازتاب عجیبی داشت. او می‌گوید: «مردم مقصود این سریال بی‌اطلاعی و ناگامی نیستند چرا که آنها با اکثر سازهای بومی کشورمان ناآشنا نیستند. به این علت که تاکنون آنها را در رسانه ملی خود ندیده‌اند و نمی‌دانند شیوه کاری هر ساز چگونه است.»

این آهنگساز به حضورش در تلویزیون اشاره کرد و افزود: «من اولین نوازنده‌ای هستم که در دهه ۹۰ افتخار داشتم در صدا و سیما مملکت پیانو بنوازم. البته آن زمان حالت دست‌ان

حضورم در پایتخت یک انتخاب عاشقانه بود سامان احتشامی در گفت‌وگو با «ایران» درباره این اتفاق تازه بیان کرد: «حضورم در این مجموعه به واسطه دعوت از سوی آقای محسن تانابنده، آقای هومن حاج عبداللہی و خانم ریما رامین‌فر انجام گرفت. ناگفته نماند، من و هومن سال‌ها قبل هم‌کلاسی بودیم و این دوستی‌ها پیش‌تر وجود داشت و شاید دعوت برای همکاری با این سریال به دلیل آشنایی این عزیزان با حرفه و توانایی‌های من بوده است. این دوستان حدود ۵ ماه قبل با من تماس گرفتند و پیشنهاد این همکاری مطرح شد و ابتدا تصور می‌کردم این پیشنهاد کاری را قبول نکنم و در ادامه داستان سریال را توضیح دادم. بدین صورت که قطعه‌ای توسط داماد تقی معمولی اجرایی شود که همه را به وجد می‌آورد و من هم پذیرفتم و فردای آن روز به گروه پیوستم و عاشقانه و خالصانه این سکانس را اجرا کردم و اگر براد دیگر فرصتی در سینما یا تئاتر و حتی سریال‌ها به وجود آید و بتوانم خدمتی انجام بدهم، دریغ نخواهم کرد. نکته دیگر اینکه پیش از این سابقه بدکاری در حرفه‌ای که در آن کار می‌کنم را نداشته‌ام.»

تأسیس برای ناآشنایی مردم با سازهای ایرانی

این نوازنده درباره نشان ندادن ساز در تلویزیون و عدم آشنایی اکثر مخاطبان با نام این سازها بیان کرد: «من به عنوان یک موزیسین و یک آهنگساز نمی‌دانم چی‌جک، ترومبون، توبا یا چکورو به چه شکلی هستند و تفاوت این سازها با یکدیگر چیست؟ به خاطر دارم سال‌ها قبل از یکی از نوازندگان بزرگ سازی کشورمان این ساز را به عنوان هدیه دریافت کردم و به یادگار در دفتر کارم گذاشتم. روزی یکی از دوستان تحصیلکرده به دفتر آمد و نگاهش به این ساز افتاد و سؤال کرد: «تفاوتش به چه قیمت است؟ و بیسار متعجب شدم. وقتی قشر تحصیلکرده مملکت‌مان سازها را نمی‌شناسند و نمی‌دانند نام ساز چیست، جای تأسف دارد. من امیدوارم وزارت آموزش و پرورش در این زمینه نگاه جدی داشته باشد و کتابی درخصوص آموزش موسیقی در مدارس تعریف بشود. خاطرم هست دورانی که در مدرسه تحصیلی می‌کردیم در زنگ هنر، هیچ کلاس و معلمی برای تدریس نبود و اگر هم این کلاس تشکیل می‌شد، به آموزش نقاشی می‌گذشت و همچنان هم این حرکت ادامه دارد و نه زنگ هنری هست و نه آشنایی با سازها.»

نوازندگی‌ام را نشان ندادند اما همین که پیانو در صحنه برنامہ «دورهمی» نشان داده شد، برای ما بسیار جای حسرتی داشت و غیرقابل باور بود. اینکه رسانه ملی چون تلویزیون، اکنون متوجه شده این ابزار دل‌انگیز را به سمع و نظر بینندگان عزیز برساند، جای خوشحالی دارد و من از این رسانه برای این درک که خیلی دیر به آن رسیده است تشکر می‌کنم. سؤال من از دوستان این است، چرا مردم کشور ما با دوتار خراسان و کمانچه ملی ایران که متفاوت از کمانچه لرستان است، آشنا نیستند. اگر امروز صدای ساز نی‌انبان به گوش مردم رسیده است، به واسطه هنرنمایی محسن شریفیان در برنامه «صداتو» بوده و باید به این هنرمند تبریک گفت.

اما دیگر سازها ما هم هویت دارند و بیاستی به مردم معرفی شوند و اگر این اتفاق شکل بگیرد، شاید دیگر به سمت موسیقی‌های هجو نروند. اما متأسفانه این موسیقی‌های اصیل که در دسترس آنها نیست و آنچه به گوش‌شان می‌رسد، موسیقی‌های مصرفی و غیرماندگار است. البته در کنار آن منابع فرهنگی موسیقایی ما نیز بسیار غنی است و می‌توان به نوازندگان و آهنگسازان ما که در گذشته و حال با مبداهای دست مردم رسیده است.»

در سریال پایتخت قطعه‌ای از پتهون

وقتی ساز، صدای سوگ می‌دهد

نگاره

طراح: بورسالوا استنکوویچ

دیالوگ

گاهی اوقات در زندگی لازم است آدم پایش را از روی گاز بردارد، راهنما بزند، آرام آرام بگیرد توی شانه خاکی، دستی را بکشد، بیاده شود و نگاهی به پشت سرش بیندازد؛ به مسیررفته و ردی که از خودش باقی گذاشته است.

هشت و چهل و چهار

یادداشت

وحید فرمینی

روزنامه‌نگار

تکثرگرایی در اکران نوروزی

در چند سال گذشته قاعده این بوده که فیلم‌های اکران شده نوروزی پر فروش باشند و هر تهیه‌کننده و پخش‌کننده‌ای که می‌توانست فیلمش را در این زمان بر پرده تهرای سینماها بپاند، این امیدواری را داشت که فیلمش سهمی قابل توجه از اقبال مخاطب به سینماها در این ایام را داشته باشد. اما امسال موضوع اکران فیلم‌ها به نسبت سال‌های گذشته کمی متفاوت بود. امسال با آنکه عید نوروز صاف با شب‌های قدر بود و سینماهای کشور در چند روز ابتدایی سال تعطیل بودند و از سوی دیگر قیمت بلیت سینماها هم پیش از سال نو افزایش یافته بود، این احتمال داده می‌شد که فروش عید نوروز امسال در مقایسه با سال‌های قبل آنچنان که باید رونق نداشته باشد و چنگی به دل نزنند. اما اتفاق غیرمنتظره‌ای افتاد و فروش گیشه سینماها در ایام نوروز امسال چند برابر شد. آطور که علی سرتیپی یکی از تهیه‌کنندگان سرشناس سینما گفته «نوروز امسال نسبت به سال گذشته، نه تنها گیشه فیلم‌هافت نداشت که افزایش تعداد مخاطب را هم شاهد بودیم. سال گذشته در همین بازه زمانی تعداد مخاطب سینماها یک میلیون و ۳۰۰ هزار نفر بود اما امسال این رقم به دو میلیون و ۳۰۵ هزار نفر افزایش پیدا کرد. رسیدن به چنین عددی یعنی مخاطبان سینماها کم نشده و فروش فیلم‌ها هم کاهش پیدا نکرده است.»

اشاره این تهیه‌کننده به فروش فیلم‌های کم‌دری سال‌های گذشته است که به تنهایی سهم قابل توجهی را از گیشه به خود اختصاص می‌دادند و بقیه فیلم‌ها در این ماراتن یا جایی نداشتند یا چیدمان اکران فیلم‌ها به گونه‌ای بود که شانس بسیار کمتری برای دیده شدن و داشتن گیشه پررونق داشتند.

اما نوع چیدمان فیلم‌های اکران نوروز امسال به گونه‌ای بود که تلاش شده بود همه گونه‌های فیلم و به تبع آن، سلاقی مخاطبان گوناگون دیده شود. این تلاش برای «تکثرگرایی» و «میل به غنابخشی» و «تنوع ژانر و مضامین» فیلم‌های روی پرده، از نگاه ریاست سازمان سینمایی نشأت می‌گیرد که در چند ماهی که سکان سینما را به دست گرفته به شکل آشکار و هدفمندی اکران فیلم‌ها را از شکل تک ساحتی که عرضه تاخت و تاز فیلم‌های کمی و شبه کم‌دری بوده، گرفته و به سمت تکثرگرایی و گسترده کردن سلاقی مخاطبان در حوزه اکران سوق داده است. آنچه که آمار و ارقام گیشه‌ها می‌گویند این است که این «نگرش جدید» در حوزه تولید و اکران فیلم‌ها به مذاق مخاطب خوش نشسته و از آن استقبال کرده است.

با استقبالی که مخاطبان سینما در شهرهای مختلف از چیدمان متنوع اکران فیلم‌های نوروزی به عمل آوردند، این حقیقت بار دیگر خود را نشان داد که سینما همچنان یکی از مهم‌ترین، جذاب‌ترین و پرفروش‌ترین کالی فرهنگی در کشور است که با وجود افزایش رسانه‌های «هم‌سان»، همچنان جایگاه ویژه و یگانه‌اش را در بین مخاطبان حفظ کرده و چشم‌انداز روشنی پیش رو دارد.